

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a Mgr. Petra Melichera v právnej veci navrhovateľa **J. V.**, proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni, ústrediu**, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o **výšku starobného dôchodku**, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 9. septembra 2009, č.k. 6 Scud 6/07-78, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 9. septembra 2009, č.k. 6 Scud 6/07-78, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd rozsudkom z 9.septembra 2009, č.k. 6 Scud 6/07-78, potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo X. z 23. novembra 2006, ktorým odporkyňa podľa § 65 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov a podľa čl. 46 ods.1 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnané osoby, samostatne zárobkovo činné osoby a členov rodín pohybujúcich sa v rámci spoločenstva priznala navrhovateľovi od 1. mája 2006 starobný dôchodok v sume 3 908 Sk mesačne.

Súčasne krajský súd potvrdil aj rozhodnutie odporkyne zo 6. júna 2007, ktorým po dodatočnom zhodnotení doby základnej vojenskej služby zvýšila starobný dôchodok

navrhovateľa od 1. mája 2006 na sumu 4 350 Sk mesačne a od 1. júla 2006 podľa § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení na 4 609 Sk mesačne.

Krajský súd tiež potvrdil rozhodnutia odporkyne z 29. júna 2007 a 22. augusta 2008, ktorými bol v súlade s predpismi o zvyšovaní dôchodkových dávok starobný dôchodok navrhovateľa zvýšený od 1. júla 2007 na 4 898 Sk mesačne a od 1. júla 2008 na sumu 5 134 Sk mesačne.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal za preukázané, že navrhovateľ, ktorý žije od roku 1984 v Rakúsku, splnil podmienky požadované zákonnými predpismi Slovenskej republiky pre nárok na starobný dôchodok bez toho, aby sa uplatnil článok 45 alebo článok 40 ods. 3 nariadenia rady (EHS) č. 1408/71 (o započítaní dôb poistenia dosiahnutých podľa právnych predpisov iného štátu) a odporkyňa v súlade s článkom 46 ods. 1 nariadenia rady (EHS) č. 1408/71 pri výpočte sumy jeho starobného dôchodku postupovala podľa právnych predpisov Slovenskej republiky a pri rozhodovaní prihliadla len na tú dobu zamestnania a tie hrubé zárobky, ktoré boli preukázané dôkazmi, pričom navrhovateľ napriek výzvam odporkyne i súdu nenavrhol dôkazy na podporu svojich tvrdení.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Nesúhlasil s právnym názorom krajského súdu a namietal, že neboli zohľadnené ním namietané skutočnosti, ako zlé podmienky a nízka mzda pri zaradení do práce pri výkone trestu odňatia slobody a prenasledovanie jeho osoby orgánmi Š., ktoré podľa neho pretrváva až do dnešných dní.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v medziach odvolania a v rozsahu opravného prostriedku a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odporkyne o priznaní starobného dôchodku a o jeho ďalšom zvýšení.

Podľa § 65 ods. 1 a 3 písm. a) zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení účinnom k 1. máju 2006 poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 10 rokov a dovŕšil dôchodkový vek. Mužovi, ktorý v období od 1. januára 2004 do 31. decembra 2005 dovŕšil vek 60 rokov sa dôchodkový vek určí tak, že k veku 60 rokov sa pripočíta v roku 2004 deväť kalendárnych mesiacov.

Podľa čl. 46 ods. 1 nariadenia Rady č. 1408/71 ak sa na pracovníka vzťahovali právne predpisy členského štátu a ak spĺňa podmienky požadované právnymi predpismi tohto členského štátu na nárok na dávky bez toho, aby bolo potrebné uplatniť článok 45, príslušná inštitúcia tohto členského štátu vypočíta výšku dávky v zmysle právnych predpisov, ktoré uplatňuje, a stanoví výšku dávky, ktorá zodpovedá celkovej dobe poistenia, ktorá sa zohľadňuje v zmysle týchto právnych predpisov.

Z dávkového spisu odporkyne vyplýva, že navrhovateľ, žijúci od roku 1984 v Rakúsku, splnil podmienky nároku na starobný dôchodok dovŕšením dôchodkového veku (60 rokov a 9 kalendárnych mesiacov) dňa 3. decembra 2004 za účinnosti zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, pričom v Slovenskej republike získal celkom 17 rokov a 222 dní obdobia dôchodkového poistenia. Priznanie starobného dôchodku žiadal od 1. mája 2006. Rozhodnutím odporkyne z 23. novembra 2006 mu bol starobný dôchodok priznaný od 1. mája 2006 v sume 3 908 Sk mesačne. Po dodatočnom zhodnotení doby základnej vojenskej služby od 4. augusta 1965 do 31. júla 1967 v rozsahu 727 dní do obdobia dôchodkového poistenia, mu bol starobný dôchodok rozhodnutím odporkyne zo 6. júna 2007 zvýšený od 1. mája 2006 na 4 350 Sk mesačne a od 1. júla 2006 bola v súlade s § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení a opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 229/2006 Z.z., na sumu 4 609 Sk mesačne. Rozhodnutiami z 29. júna 2007 a 22. augusta 2008 bola suma starobného dôchodku navrhovateľa v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami o zvyšovaní dôchodkových dávok zvýšená od 1. júla 2007 na sumu 4 898 Sk mesačne a od 1. júla 2008 na sumu 5 134 Sk mesačne.

V návrhu na preskúmanie rozhodnutia (opravnom prostriedku) z 23. novembra 2006 navrhovateľ namietal, že v rokoch 1973-1975 bol vo výkone trestu ako svedok J. B. a vo väzení pracoval buď zadarmo, alebo takmer zadarmo a znovu bol zatvorený za 5-minutový náboženský nekrológ v rokoch 1979-1981, pričom počas výkonu trestu mal

byť mučený a týraný. Žiadal, aby táto skutočnosť bola zohľadnená pri výpočte mzdových bodov.

Doba účasti na dôchodkovom zabezpečení a hrubé zárobky, ktoré navrhovateľ dosahoval počas výkonu trestu odňatia slobody od 17.mája 1973 do 31. decembra 1977 (Útvar zboru nápravnom výchovy B.) a od 14. novembra 1973 do 5. marca 1975 (ÚZNV K.), boli navrhovateľovi zhodnotené podľa údajov evidenčných listov dôchodkového zabezpečenia (§§ 149 až 151 vyhl.č.149/1988 Zb.). Navrhovateľ doteraz odporkyňi nepredložil žiaden doklad, na základe ktorého by mu na účely výpočtu osobného mzdového bodu za obdobie výkonu trestu mala hodnotiť iné hrubé zárobky ako podľa uvedených evidenčných listov.

Z ďalšieho administratívneho spisu odporkyne, vedeného vo veci príplatku k dôchodku *podľa rehabilitačných zákonov* odvolací súd zistil, že konanie o žiadosti navrhovateľa o priznanie jednorazového finančného príspevku podľa zák.č. 462/2002 Z.z. nie je doteraz skončené a odporkyňa navrhovateľa vyzvala, aby vyplnil žiadosť podľa zákona č. 274/2007 Z.z. o príplatku k dôchodku politickým väzňom a predložil potrebné rozhodnutie súdu, resp. aby oznámil, či žiada o príplatek k dôchodku podľa § 25 zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii alebo podľa zákona č.87/1991 Zb. o mimosúdnej rehabilitácii spolu s rozhodnutím súdu o rehabilitácii, prípadne s rozhodnutím o odškodnení podľa zákona č. 87/1991 Zb. Toto konanie doteraz nie je skončené, takže zatiaľ neboli preukázané skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na zvýšenie starobného dôchodku navrhovateľa.

Navrhovateľ namietal, že v rokoch 1961 až 1963 pracoval v bani a taktiež žiadal o zhodnotenie doby štúdia. V žiadosti o dôchodok však neuviedol žiadne doby zamestnania a štúdia v Slovenskej republike, keď iba uviedol, že „si nepamätá a doklady mu boli odňaté“. Napriek výzvam odporkyne i krajského súdu však bližšie údaje o období štúdia a údajnom zamestnaní v bani neoznámil, preto aj odvolací súd tieto jeho námietky nepovažoval za dôvod pre zrušenie rozhodnutia odporkyne.

Pokiaľ však navrhovateľ odporkyňi predloží potvrdenie školy o dobe štúdia a zamestnania v bani počas štúdia, odporkyňa tieto doby pre výšku starobného dôchodku zhodnotí a to i spätne. Ak navrhovateľ nemá možnosť také potvrdenie získať, mal by odporkyňi aspoň oznámiť názov, adresu školy (zamestnávateľa) a dobu odkedy-dokedy

na nej študoval a pracoval v bani, na základe čoho odporkyňa bude môcť vykonať potrebné dokazovanie.

Vzhľadom na uvedené aj odvolací súd považoval rozhodnutia odporkyne za zákonné a preto rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

Účastníkom konania odvolací súd nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyňa nemá nárok na náhradu trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. apríla 2010

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová